

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αρμόδιος : Δημήτριος Μάρκου
Αναπληρωτής Συνήγορος του Καταναλωτή

Εισηγητής :
Στέλιος Λουφόπουλος
Ειδικός Επιστήμονας
Ηλεκτρον. Δ/ση: sloufopoulos@synigoroskatanaloti.gr

Αθήνα, 31 Μαρτίου 2011
Αρ. πρωτ. 3412

ΠΡΟΣ :
ΣΟΥΤΑΣ ΑΝΔΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ
Βελεστίνου 4
131 23 Ίλιον

ΚΟΙΝ. : Όπως πίνακας διανομής

Ε Γ Γ Ρ Α Φ Η Σ Υ Σ Τ Α Σ Η – Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α (Άρθρο 4 παρ. 5 ν. 3297/2004)

Ο Συνήγορος του Καταναλωτή αποτελεί Ανεξάρτητη Αρχή αρμόδια για τη συναινετική (εξωδικαστική) επίλυση των καταναλωτικών διαφορών (άρθρ. 1 παρ. 1 του Ν.3297/2004 (ΦΕΚ 259Α'). Στο πλαίσιο της αρμοδιότητάς του ο ΣτΚ προτείνει τη φιλική διευθέτηση της εκάστοτε ανακύψασας διαφοράς μεταξύ των εμπλεκόμενων μερών, επιδιώκοντας να τα συμβιβάσει. Εφόσον επιτευχθεί ο συμβιβασμός, συντάσσεται περί αυτού πρακτικό, ενώ σε αντίθετη περίπτωση, ο ΣτΚ προβαίνει στη διατύπωση έγγραφης σύστασης προς τα δύο μέρη με σκοπό την επίλυση της διαφοράς. Σε περίπτωση που κάποιο από τα εμπλεκόμενα μέρη δεν αποδεχθεί τα διαλαμβανόμενα στην έγγραφη σύσταση της Αρχής, ο ΣτΚ δύναται να δημοσιοποιήσει το γεγονός κοινοποιώντας κατάλληλα το πόρισμά του (άρθρ. 4 παρ. 5 του Ν.3297/2004).

Στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων μας, κατ' άρθρο 4 παρ. 5 ν. 3297/2004 (ΦΕΚ Α'259), με σκοπό την συναινετική επίλυση της διαφοράς που ανέκυψε, κατόπιν της από 03.08.2010 αναφοράς του κ. (αριθμ. πρωτ. εισερχ. 2371Α/03.08.2010) μεταξύ του εν λόγω καταναλωτή και του επιπλοποιού επίπλων κουζίνας Νικολάου Ανδρ. Σούτα, σας αποστέλλουμε την παρούσα, για να σας γνωρίσουμε τα κάτωθι:

Κατόπιν ενδελεχούς ελέγχου του φακέλου της υπό κρίση διαφοράς, διαπιστώνουμε τα ακόλουθα :

A. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Η Ανεξάρτητη Αρχή «Συνήγορος του Καταναλωτή» δέχθηκε στις 03 Αυγούστου 2010 την αναφορά του κ., στην οποία δόθηκε αριθμ. πρωτ. 2371Α/03.08.2010.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του φακέλου της αναφοράς ο κ. υπέγραψε στις 24 Ιουνίου 2010 ιδιωτικό συμφωνητικό με τον επιπλοποιό Νικόλαο Ανδρ. Σούτα με σκοπό την κατασκευή και τοποθέτηση στην οικία του πρώτου εντοιχισμένης κουζίνας αντί του συνολικού ποσού των 5.100,00 ευρώ (συμπεριλαμβανομένου του ΦΠΑ). Στις 30 Ιουλίου 2010 φορτηγό μετέφερε τα κομμάτια της κουζίνας στην οικία του κ. Στο τέλος της μεταφοράς ο κ. κατέβαλε το ποσό των 1.300,00 ευρώ (25% του συνολικού ποσού), ενώ είχε ήδη καταβάλει 2.550,00 ευρώ (50% του συνολικού ποσού) με την υπογραφή του ιδιωτικού συμφωνητικού και έμενε ως υπόλοιπο το ποσό των 1.300,00 ευρώ το οποίο και θα καταβαλλόταν μετά το πέρας της εγκατάστασης της κουζίνας. Στις 31 Ιουλίου 2010 ο κ. Σούτας ξεκίνησε την τοποθέτηση της κουζίνας στην οικία του κ. Στο τέλος της ημέρας, χωρίς να έχει ολοκληρωθεί η εγκατάσταση, ο κ. Σούτας ζήτησε από τον κ. να του εξοφλήσει το υπόλοιπο ποσό διαβεβαιώνοντάς τον ότι θα ολοκλήρωνε την εγκατάσταση τις προσεχείς ημέρες. Αρχικά ο κ. αρνήθηκε τονίζοντας ότι είχαν συμφωνήσει την πλήρη εξόφληση του ποσού με την περάτωση του έργου, αλλά ο κ. Σούτας τον διαβεβαίωσε ότι θα τηρούσε την συμφωνία του προσφέροντάς του και έκπτωση 500,00 ευρώ μάλιστα, λόγω αποτυχίας του χρώματος των άνω πορτακίων της κουζίνας. Ο κ. πείστηκε και του κατέβαλε το ποσό των 800,00 ευρώ. Επιπρόσθετα, ο κ. διαπίστωσε και γνωστοποίησε άμεσα στον κ. Σούτα αρκετές ατέλειες στην τοποθέτηση της κουζίνας. Ειδικότερα, απαριθμεί στην αναφορά τους προς την Αρχή μας τις κάτωθι:

1. Το κίτρινο μεταλιζέ χρώμα σε διάφορα μέρη της κουζίνας απέτυχε
2. Τα πορτάκια έχουν σημάδια και βαθουλώματα, ενώ στα μέρη που από πίσω υπάρχουν μεντεσέδες διακρίνονται εξογκώματα
3. Σε πολλές πόρτες και πορτάκια υπάρχουν τρύπες και κλεισμένες τρύπες με πλαστικά
4. Το πάχος των πορτακίων είναι πολύ λεπτό (16 χιλιοστών αντί 22 που έπρεπε να είναι) με αποτέλεσμα οι μεντεσέδες να μην είναι σωστά τοποθετημένοι και να διακρίνονται εξογκώματα
5. Οι πάγκοι της κουζίνας είναι χαρακωμένοι και το χρώμα τους είναι αλλοιωμένο
6. Τα εσωτερικά μέρη του επίπλου του ψυγείου είναι άβαφα
7. Στο κάτω μέρος του επίπλου του ψυγείου απουσιάζουν τα ειδικά λάστιχα για την προστασία από το νερό και την υγρασία
8. Στο εσωτερικό του ντουλαπιού του νεροχύτη απουσιάζει η ειδική αλουμινένια επίστρωση για την προστασία από το νερό και την υγρασία
9. Τα ντουλάπια στο μέρος του νεροχύτη δεν εφάπτονται στον τοίχο με αποτέλεσμα να υπάρχει κενό 15 εκατοστών
10. Το έπιπλο του πάσου είναι μικρότερο
11. Τα ντουλάπια κάτω από τον πάγκο της κουζίνας, που είναι παράγωνος παρεμπιπτόντως, είναι 10 εκατοστά πιο μέσα

12. Οι αλουμιένιες επαφές μεταξύ των κομματιών του πάγκου είναι ασημένιες αντί μαύρες
13. Τα ντουλάπια και οι συναρμογές των πορτών έχουν πολλά κενά δημιουργώντας κεκλιμένες γραμμές.
14. Ο πάγκος του νεροχύτη είναι κομμένος με τέτοιο τρόπο ώστε δεν υπάρχει περιθώριο για να ακουμπήσει ο νεροχύτης.

Κατόπιν όλων των ανωτέρω ατελειών που διαπίστωσε ο κ. κάλεσε κλιμάκιο του Βιοτεχνικού Επιμελητηρίου το οποίο, παρουσία και του κ. Σούτα, διαπίστωσε ότι η κουζίνα είναι ημιτελής, αλλά δεν προέβη σε πραγματογνωμοσύνη διότι το έργο δεν είχε ολοκληρωθεί. Ο κ. Σούτας διαβεβαίωσε το κλιμάκιο και τον κ. ότι εάν ειδοποιηθεί προ μιας μέρας, θα έλθει να ολοκληρώσει την κουζίνα. Στις 27 Οκτωβρίου 2010 ο κ. επίδωσε με δικαστικό επιμελητή εξώδικη πρόσκληση στον κ. Σούτα να προσέλθει στην οικία του εντός μίας ημέρας και να ολοκληρώσει την τοποθέτηση της κουζίνας, κάτι το οποίο δε συνέβη.

Με το από 27 Αυγούστου 2010 (αριθ. πρωτ. Α/6895) έγγραφό μας διαβιβάσαμε στον επιπλοποιό Νικόλαο Ανδρ. Σούτα την αναφορά του καταγγέλλοντα και ζητήσαμε να μας εκθέσει τις απόψεις του, εντός δέκα ημερών από τη λήψη της παρούσης, χωρίς να λάβουμε κάποια απάντηση. Με το από 14 Οκτωβρίου 2010 (αριθ. πρωτ. Α/8327) αποστείλαμε υπομνηστική επιστολή στον κ. Σούτα ζητώντας να μας απαντήσει στην αναφορά του και εντός πέντε ημερών από τη λήψη της παρούσης.

Στις 08 Νοεμβρίου 2010 (αριθ. πρωτ. εισερχ. Α/8875) ο κ. κατέθεσε στα γραφεία της Αρχής μας έκθεση πραγματογνωμοσύνης μετά από αυτοψία στα έπιπλα της κουζίνας του από τον επιπλοποιό κ., στην οποία καταγράφονται αναλυτικά δεκατέσσερις γενικές και δεκαοκτώ ειδικές ατέλειες καθώς και επτά επισημάνσεις για πράγματα που λείπουν ώστε να ολοκληρωθεί η κουζίνα.

Με το από 9 Νοεμβρίου 2010 έγγραφό του, το οποίο έλαβε αριθ. πρωτ. Α/8955/10.11.2010, ο επιπλοποιός Νικόλαος Σούτας εξέθεσε τις απόψεις του. Ειδικότερα, αναφέρει ότι στις 31 Ιουλίου 2010 ξεκίνησε την τοποθέτηση της κουζίνας στην οικία του κ. μαζί με το συνεργείο του το οποίο αποτελούνταν από δύο εξειδικευμένα άτομα. Συγκεκριμένα, ξεκίνησε στήνοντας τα κάτω κουτιά της κουζίνας, ταίριαξε τους πάγκους, έστησε τα κρεμαστά κουτιά, τοποθέτησε τις ηλεκτρικές συσκευές (απορροφητήρα, εστίες φούρνου, πλυντήριο πιάτων, νεροχύτη) και την ώρα που πήγαινε να τοποθετήσει τις μαύρες επιφάνειες ο κ. του ζήτησε να μη το κάνει γιατί δεν ήταν ικανοποιημένος από την ποιότητα του μαύρου χρώματος. Στη συνέχεια τοποθέτησε τα χρυσά μέρη της κουζίνας και τους μηχανισμούς της. Ο κ. διεμήνυσε στον κ. Σούτα ότι θα κρατήσει κάποια χρήματα για να επισκευάσει μόνος του τα μαύρα χρώμα, χωρίς να φέρει ουδεμία αντίρρηση. Από το σύνολο της κουζίνας τα μέρη τα οποία λείπουν είναι τρία μαύρα πλαϊνά στα ντουλάπια βάσεως, δύο μαύρες επενδύσεις και μία καταφραγή στο κάτω και στο αριστερό μέρος των κρεμαστών κουτιών αντίστοιχα, ένας μεντεσές και ένα μεταλλικό μέρος από το συρταράκι του φούρνου. Πριν φύγει ο κ. Σούτας καθάρισε και σκούπισε το χώρο και ζήτησε από τον κ. να ελέγξει την κουζίνα για τυχόν χτυπήματα, κακοτεχνίες και δυσλειτουργίες των μηχανισμών. Ο κ. του είπε ότι το μόνο πρόβλημα ήταν το μαύρο χρώμα που δεν πέτυχε. Την επομένη, 01 Αυγούστου 2010, τον κάλεσε στο τηλέφωνο η γυναίκα του κ. και του ζήτησε να περάσει να ξηλώσει

την κουζίνα διότι δεν ήταν ικανοποιημένοι και επειδή βρήκαν και φτηνότερη κουζίνα. Ο κ. Σούτας αρνήθηκε να το κάνει, στη συνέχεια ακολούθησε το ραντεβού με το βιοτεχνικό επιμελητήριο και η εξώδικος πρόσκληση να μεταβεί στην οικία τους εντός μίας ημέρας για να ολοκληρώσει την κουζίνα. Λόγω προβλήματος υγείας του κ. Σούτα αυτό δεν κατέστη δυνατό και επικοινωνήσε μαζί τους ώστε να κανονίσουν ραντεβού εντός της επομένης εβδομάδος αλλά αυτό δεν συνέβη λόγω υπαιτιότητας του καταναλωτή.

Στις 12 Νοεμβρίου 2010 (αριθ. πρωτ. εισερχ. Α/9043) ο κ. κατέθεσε στα γραφεία της Αρχής αντίγραφο της εξώδικου πρόσκλησης την οποία επέδωσε στον κ. Σούτα.

Με το υπ' αριθμ. πρωτ. Α/9311/22.11.2010 έγγραφο της Αρχής μας, εκλήθησαν τα εμπλεκόμενα μέρη για την επίτευξη συμβιβασμού στις 30 Νοεμβρίου 2010 και ώρα 13:00 μ.μ. στα γραφεία μας. Κατά τη διάρκεια της συνάντησής μας δεν επετεύχθη καμία συμβιβαστική λύση.

Με το υπ' αριθ. πρωτ. Α/9685/03.12.2010 έγγραφο της Αρχής μας αποστείλαμε στο Βιοτεχνικό Επιμελητήριο Αθηνών την καταγγελία του κ. ζητώντας να μας προσκομίσουν οποιοδήποτε έγγραφο προς διευκόλυνσή μας σχετικά με την κατάσταση της κουζίνας του κ., χωρίς να λάβουμε κάποια απάντηση.

B. ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Η ανακύψασα διαφορά άπτεται του δικαίου της σύμβασης έργου, ως προς την παραγγελία κατασκευής της εντοιχισμένης κουζίνας, όπως αυτό ειδικότερα ρυθμίζεται από τα άρθρα 681 έως 702 του Αστικού. Όπως συνάγεται από το άρθρο 681 ΑΚ, μίσθωση έργου είναι η αμοτεροβαρής και ενοχική σύμβαση, με την οποία ο ένας από τους συμβαλλομένους (ο εργολάβος) υποχρεούται στην εκτέλεση του συμφωνημένου έργου, δηλαδή στον προσδιορισμό ορισμένου αποτελέσματος της εργασίας, ο δε άλλος (εργοδότης) στην καταβολή της συμφωνημένης αμοιβής¹.

Αντικείμενο της σύμβασης έργου είναι όχι αυτή καθ' αυτή η εργασία, όπως στη σύμβαση εργασίας, αλλά το αποτέλεσμα της ορισμένης εργασίας, δηλαδή της ανθρώπινης δραστηριότητας, υπό την έννοια ότι η μη πραγμάτωσή του συνιστά μη εκπλήρωση της σύμβασης, όποια εργασία και αν καταβλήθηκε για την παραγωγή του. Κύριο χαρακτηριστικό της σύμβασης έργου είναι η επίτευξη ενός αποτελέσματος² και οι συμβαλλόμενοι αποσκοπούν σε αυτό το τελικό αποτέλεσμα της εργασίας³.

Κατ' άρθρον 683 ΑΚ επί συμβάσεως προς κατασκευή έργου εν αμφιβολία, αν την προς τούτο απαιτούμενη ύλη χορηγεί ο εργολάβος, εφαρμόζονται οι διατάξεις περί πωλήσεως, αν δε ο εργοδότης, οι περί μισθώσεως έργου⁴. Η εν λόγω διάταξη διαλαμβάνει ερμηνευτικό κανόνα, σύμφωνα με τον οποίο, εάν δεν έχει οριστεί κάτι άλλο στη σύμβαση προς κατασκευή έργου, ούτε συνάγεται η βούληση των συμβαλλομένων με τις συνήθεις ερμηνευτικές μεθόδους, τότε εφόσον ο εργολάβος χορηγεί την απαιτούμενη ύλη, εφαρμόζονται οι διατάξεις περί πωλήσεως, ενώ, εάν ο

¹ Βλ. σχετ. Καρδαράς σε Γεωργιάδη – Σταθόπουλο ΑΚ, 681 αρ. 6-8, Φίλιος Ενοχικό Δίκαιο, Ειδικό Μέρος Α' Τόμος, Β' ημίτομος, σελ. 114 επ.

² ΑΠ 363/82 ΔΕΝ 33/842

³ ΕΑ 4431/87 Αρμ 41/1031

⁴ ΠΠΡ ΒΕΡ 10/1996 Αρμ 1996/687

εργοδότης χορηγεί την ύλη, οι διατάξεις περί μισθώσεως έργου. Η μίσθωση έργου σαφώς διακρίνεται από την πώληση κατά τις ΑΚ 513 και 681. Παρά ταύτα, όμως, είναι δυνατόν να συμπλέκονται τα εννοιολογικά στοιχεία των δύο συμβάσεων σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, εφόσον το αντικείμενο της όλης σύμβασης είναι **η κατασκευή πράγματος μη υφιστάμενου** και τότε εφαρμόζεται ο ερμηνευτικός κανόνας της ΑΚ 683. Στις συμβάσεις κατασκευής νέου πράγματος είναι δυνατός ο συνδυασμός αφενός μεν της κατασκευής του πράγματος επί ανταλλάγματι (μίσθωση έργου), αφετέρου δε της μεταβίβασης της κυριότητας του ίδιου πράγματος κατά την παράδοσή του, επίσης επί ανταλλάγματι (πώληση). Έτσι, έχουμε **μικτή σύμβαση**, η οποία είναι η δεύτερη και ουσιώδης προϋπόθεση εφαρμογής του ερμηνευτικού κανόνα της ΑΚ 683. Τρίτη προϋπόθεση του ερμηνευτικού κανόνα είναι η έλλειψη καθορισμού από τα συμβαλλόμενα μέρη της εφαρμογής των διατάξεων της πώλησης ή της μίσθωσης έργου. Πρέπει να μην μπορεί να συναχθεί από τη σύμβαση ή από τις περιστάσεις ποια από τις δύο συμβάσεις θέλησαν τα μέρη⁵.

Επομένως, όταν την ύλη που απαιτείται για την κατασκευή του έργου χορηγεί ο εργολάβος – κατασκευαστής είτε στο σύνολό της, είτε κατά το κύριο μέρος της, οπότε ο εργολάβος γίνεται κύριος του έργου βάσει της ΑΚ 1052 παρ. 2, έχουμε πώληση. Η εφαρμογή της ΑΚ 683 προϋποθέτει ρητά συμφωνημένη ή και συναγόμενη υποχρέωση του κατασκευαστή να μεταβιβάσει στον αντισυμβαλλόμενο την κυριότητα του πράγματος, που κατασκευάστηκε. Πρόκειται για μικτή σύμβαση με στοιχεία πώλησης και σύμβασης έργου. Έχουμε πώληση, όταν οι συμβαλλόμενοι εκλαμβάνουν το πράγμα που πρόκειται να κατασκευαστεί σαν έτοιμο προϊόν, ενώ υπάρχει σύμβαση έργου, αν οι συμβαλλόμενοι απέβλεψαν στην κατασκευή πράγματος προσαρμοσμένου στις ειδικές συνθήκες του εργοδότη, έτσι ώστε να προσαρμόζεται αποκλειστικά στις ιδιαίτερες προσωπικές ανάγκες και επιθυμίες του παραγγελέως και συνεπώς σε τυχόν περίπτωση αρνήσεώς του να παραλάβει το πράγμα δεν μπορεί ή μόνο δυσχερώς μπορεί να διατεθεί σε άλλον ενδιαφερόμενο. Η διάταξη του άρθρου 534 ΑΚ θεσπίζει **κύρια υποχρέωση του πωλητή προς παράδοση** στον αγοραστή του πράγματος με τις **συνομολογημένες ιδιότητες και χωρίς πραγματικά ελαττώματα**, δηλαδή πράγματος ανταποκρινόμενου στη σύμβαση πώλησης. Ο πωλητής πλέον δεν παραδίδει το πράγμα απλά, αλλά έχει υποχρέωση να το παραδώσει «με τις συνομολογημένες ιδιότητες και χωρίς πραγματικά ελαττώματα»⁶. Συνεπώς, η παράδοση πράγματος χωρίς τις συνομολογημένες ιδιότητες και με πραγματικά ελαττώματα θεμελιώνει **γνήσια αντικειμενική ευθύνη του πωλητή** λόγω μη εκπλήρωσης, κατ' άρθρο 537 ΑΚ, οπότε δεν τίθεται ζήτημα υπαιτιότητας, δηλαδή υπάρχει ανεξάρτητα από πταίσμα αυτού και παρέχει στον αγοραστή τα δικαιώματα, κατά τη διάταξη του άρθρου 540 ΑΚ, διόρθωσης ή αντικατάστασης του πράγματος με άλλο, μείωσης του τιμήματος ή υπαναχώρησης από τη σύμβαση. Αν τον πωλητή βαρύνει και υπαιτιότητα ως προς την εκπλήρωση της κύριας υποχρέωσης του, τότε η ευθύνη του επιτείνεται και ο αγοραστής δικαιούται είτε να απαιτήσει αποζημίωση για μη εκτέλεση της σύμβασης, η οποία ζητείται «αντί για τα δικαιώματα του άρθρου 540 ΑΚ», είτε να επιδιώξει την καταβολή σ' αυτόν αποζημίωσης για περαιτέρω ζημίες, κατ' άρθρα 543 και 544 Α.Κ⁷, η οποία μπορεί να ασκηθεί σωρευτικά με τα πιο πάνω δικαιώματα.

⁵ Βλ. σχετ. Καρδαράς, ο.π., σελ 612-613

⁶ Γεωργ. Μαυρομάτης, Οι νέες ρυθμίσεις για την πώληση, Αρμενόπουλος 2003, σελ. 9.

⁷ Απ. Γεωργιάδης, Το νέο δίκαιο της ευθύνης του πωλητή για ελαττώματα του πράγματος, ΧρΙΔ Δ/2004, σελ. 5 επ.

Πέραν των ως άνω, στο άρθρο 535 ταυτίζεται ουσιαστικά η εν λόγω υποχρέωση του πωλητή (προς παράδοση του πράγματος με τις συνομολογημένες ιδιότητες και χωρίς πραγματικά ελαττώματα) με την υποχρέωσή του να παραδώσει στον αγοραστή **πράγμα που να ανταποκρίνεται στη σύμβαση**. Στο υπ' όψιν άρθρο, εισάγεται μία ενδεικτική περιπτώσιολογία κριτηρίων (υποκειμενικών και αντικειμενικών), τα οποία συνιστούν μαχητά τεκμήρια μη ανταπόκρισης του πράγματος στη σύμβαση και έχουν αρνητική διατύπωση. Συνεπώς, αρκεί να αποδείξει ο αγοραστής την έλλειψη ενός από τα τέσσερα αναφερόμενα κριτήρια, ώστε να αποδείξει, ακολούθως, τη μη εκπλήρωση εκ μέρους του πωλητή. Εξάλλου, η **ενδεικτική** απαρίθμηση (*ιδίως*) επιτρέπει στον αγοραστή και στην περίπτωση ακόμη που δεν συντρέχει ένα από τα τέσσερα αυτά κριτήρια, να αποδείξει την έλλειψη ανταπόκρισης κατ' άλλον τρόπο. Πιο συγκεκριμένα, στο υπό εξέταση άρθρο ορίζονται τα ακόλουθα: «*Ο πωλητής δεν εκπληρώνει την κατά το προηγούμενο άρθρο υποχρέωσή του, αν το πράγμα που παραδίδει στον αγοραστή δεν ανταποκρίνεται στη σύμβαση και ιδίως: 1. δεν ανταποκρίνεται στην περιγραφή που έχει γίνει από τον πωλητή ή στο δείγμα ή υπόδειγμα που ο πωλητής είχε παρουσιάσει στον αγοραστή 2. δεν είναι κατάλληλο για το σκοπό της συγκεκριμένης σύμβασης και ιδιαίτερα για τη σύμφωνη με το σκοπό αυτόν ειδική χρήση (υποκειμενικά κριτήρια) 3. δεν είναι κατάλληλο για τη χρήση για την οποία προορίζονται συνήθως πράγματα της ίδιας κατηγορίας 4. δεν έχει την ποιότητα ή την απόδοση που ο αγοραστής ευλόγως προσδοκά από πράγματα της ίδιας κατηγορίας, λαμβάνοντας υπόψη και τις δημόσιες δηλώσεις του πωλητή, του παραγωγού ή του αντιπροσώπου του, στο πλαίσιο ιδίως της σχετικής διαφήμισης ή της επισήμανσης, εκτός αν ο πωλητής δεν γνώριζε ούτε όφειλε να γνωρίζει τη σχετική δήλωση (αντικειμενικά κριτήρια)*». Με τη διάταξη αυτή, η οποία λειτουργεί με βάση το πρότυπο της Ευρωπαϊκής Οδηγίας, δημιουργούνται πλέον τύποι **ποιοτικών αποκλίσεων** του αντικειμένου της πώλησης, με βασικό τύπο αποκλίσεως τη μη ανταπόκριση του πράγματος στη σύμβαση, δηλαδή την απόκλιση αυτού από τις χρήσεις ή τα διακριτικά γνωρίσματα που **αποτυπώνονται στη συγκεκριμένη σύμβαση ή συνάγονται από αυτή**. Όμως, λόγω της γενικότητάς του, το κριτήριο μη ανταπόκρισης στη σύμβαση χρήζει περαιτέρω συγκεκριμενοποίησης, η οποία και γίνεται σε δύο στάδια: Κατά το **ερμηνευτικό στάδιο** ο εφαρμοστής του δικαίου, με βάση τους γενικούς κανόνες ερμηνείας της σύμβασης, προσανατολίζεται προς το νόημα που διατυπώνεται στη συμφωνία των μερών όσον αφορά τις ποιοτικές ή άλλες τεχνικές απαιτήσεις στις οποίες πρέπει να ανταποκρίνεται το πράγμα. Κατά το **εφαρμοστικό στάδιο** ερευνάται αν το πωληθέν ανταποκρίνεται τελικά στα τεχνικά ή άλλα χαρακτηριστικά που αποτυπώνει η συμφωνία των μερών, σε ποιο βαθμό εμφανίζονται αποκλίσεις και πόσο ουσιώδεις κρίνονται αυτές, ώστε να γίνεται πια λόγος για παράδοση ελαττωματικού πράγματος (Παπανικολάου-Ρούσσο/Το νέο δίκαιο της ευθύνης του πωλητή/σελ. 327 επ.).

Ειδικότερα, σύμφωνα με το 1^ο ειδικό αξιολογικό κριτήριο του άρθρου 535 ΑΚ, το πράγμα δεν ανταποκρίνεται στη σύμβαση και όταν αυτό δεν ανταποκρίνεται στην περιγραφή που είχε κάνει ο πωλητής, είτε προφορικά, είτε εγγράφως, ή στο **δείγμα** ή υπόδειγμα που είχε παρουσιαστεί από τον πωλητή στον αγοραστή. Η έννοια της ασυμφωνίας της περιγραφής είναι η έλλειψη της συμφωνημένης ιδιοσυστασίας, ως συνόλου «των φυσικών ατομικών γνωρισμάτων και των πραγματικών νομικών και οικονομικών του σχέσεων, οι οποίες λόγω του είδους και της διάρκειάς τους, ασκούν επίδραση, κατά συναλλακτική πρακτική στην αξία ή στη χρησιμότητά του» (βλ. Κορηλάκη, Ειδ ΕνοχΔ 229). Περαιτέρω, ως δείγμα ή υπόδειγμα νοείται μια μονάδα ή ένα τμήμα του προς πώληση πράγματος που παρουσιάζεται στον αγοραστή προς το

σκοπό σχηματισμού γνώμης ως προς τις ιδιότητες και τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα του πράγματος. Επιπλέον, σύμφωνα με τη διάταξη της ΑΚ 535 αρ. 4, συντρέχει περίπτωση ελαττωματικού πράγματος και όταν υπάρχει απόκλιση αυτού από την ποιότητα ή την απόδοση που εύλογα προσδοκά ο αγοραστής για πράγματα της ίδιας κατηγορίας με αυτό που πουλήθηκε, αφού ληφθούν υπ' όψιν και οι δημόσιες δηλώσεις του πωλητή ή του παραγωγού ή του αντιπροσώπου του, στο πλαίσιο σχετικής διαφήμισης ή επισήμανσης. Η περίπτωση αυτή (αντικειμενικό κριτήριο) στην ουσία συμπληρώνει το ανωτέρω υπ' αρ. 3 κριτήριο (ακαταλληλότητα για τη συνήθη χρήση), εφόσον η συνήθης δυνατότητα χρήσης του πράγματος ως και οι εύλογες προσδοκίες του αγοραστή για πράγματα της ίδιας κατηγορίας, ως προς την ποιότητα ή την απόδοση, καθορίζονται μετά τη λήψη υπ' όψιν συναφών δημόσιων δηλώσεων των ως άνω προσώπων (πωλητή κ.λπ.). Πρέπει, επίσης, να σημειωθεί ότι εάν πρόκειται για δηλώσεις που γίνονται όχι δημόσια αλλά κατά τη σύναψη της σύμβασης, τότε συντρέχει η περίπτωση του 1^{ου} κριτηρίου του άρθρου 535 ΑΚ (Βαθρακοκοίλης/ΕΡΝΟΜΑΚ Τόμος Γ'/Ημίτομος Α'/άρθρο 535/σελ. 341-343).

Σύμφωνα με το άρθρο 537 ΑΚ, για τη γέννηση ευθύνης του πωλητή ανεξαρτήτως υπαιτιότητάς του απαιτείται επιπροσθέτως η μη ανταπόκριση του πράγματος **κατά τον κρίσιμο χρόνο**, δηλαδή **«κατά το χρόνο που ο κίνδυνος μεταβαίνει στον αγοραστή»**, όπως αυτός ορίζεται στα άρθρα 522-524 ΑΚ. Εδώ, διακρίνουμε τις ακόλουθες περιπτώσεις: α) Μέχρι το χρόνο μετάθεσως του κινδύνου ο αγοραστής δικαιούται να αποκρούσει την παροχή και να αξιώσει την παράδοση μη ελαττωματικού πράγματος. Αν ο πωλητής αρνηθεί ή αδυνατεί να παρέχει πράγμα μη ελαττωματικό ή με τις συμφωνημένες ιδιότητες, τότε συντρέχει περίπτωση υπερημερίας ή αδυναμίας παροχής κατά τις γενικές διατάξεις περί αμφοτεροβαρών συμβάσεων. Σε αυτήν την περίπτωση, συνεπώς, η ελαττωματικότητα της παροχής αντιμετωπίζεται με πληρότητα από τη διάταξη του άρθρου 534 ΑΚ σε συνδυασμό με τις γενικές διατάξεις περί μη εκπληρώσεως της παροχής και παρέχεται ικανή προστασία στον αγοραστή, έτσι ώστε δεν φαίνεται να υπάρχει περαιτέρω ανάγκη επίκλησης ευθύνης από τη μη προσήκουσα εκπλήρωση της παροχής ή ειδικής ευθύνης του πωλητή (540 επ. ΑΚ). Εξάλλου, η εφαρμογή των διατάξεων 540 επ. προϋποθέτει σαφώς παράδοση του πράγματος, δηλαδή μετάθεση του κινδύνου στον αγοραστή. [Εκτός εάν και πριν από τον κρίσιμο χρόνο εντοπίζεται σαφώς χρονικό σημείο από το οποίο δημιουργείται **βεβαιότητα** για την ύπαρξη ελλείψεων **και κατά τη μετάσταση του κινδύνου**, είτε γιατί ο πωλητής δήλωσε ότι δεν πρόκειται να άρει το ελάττωμα ή να συμπληρώσει την έλλειψη είτε γιατί άλλοι λόγοι καθιστούν αντικειμενικά αδύνατη την εξαφάνιση του ελαττώματος ή την εμφάνιση της ιδιότητας (βλ. ΕΑ 2616/87 Δνη 29/150)]. β) Μετά την μετάθεση του κινδύνου ο αγοραστής διατηρεί τη δυνατότητα να ασκήσει την κατ' άρθρο 534 ΑΚ αξίωση εκπληρώσεως αλλά σε τούτη την περίπτωση δεν μπορεί να ασκήσει τις κατά τα ανωτέρω αξιώσεις από τις γενικές διατάξεις, μπορεί όμως πλέον να ασκήσει (και μάλιστα απευθείας) κάποια από τις δευτερογενείς αξιώσεις των άρθρων 540 και 543 ΑΚ: μπορεί δηλαδή (χωρίς περιορισμό) είτε να επιλέξει καταρχήν την πρωτογενή αξίωση εκπληρώσεως του 534 και, σε περίπτωση που αποβεί άκαρπη η άσκηση της εν λόγω αξιώσεως, να ασκήσει τις δευτερογενείς αξιώσεις των 540 επ. είτε να προτιμήσει απευθείας να ασκήσει μία εκ των περισσοτέρων αξιώσεων των 540 επ. ΑΚ.

Επιπλέον, στο άρθρο 537 ΑΚ παρ.2 ορίζεται ότι: *«Το ελάττωμα ή η έλλειψη συνομολογημένης ιδιότητας που διαπιστώνεται μέσα σε έξι μήνες από την παράδοση του πράγματος τεκμαίρεται ότι υπήρχε κατά την παράδοση, εκτός εάν τούτο δεν*

συμβιβάζεται με την φύση του πράγματος που πουλήθηκε ή με την φύση του ελαττώματος ή της έλλειψης». Το σχετικό τεκμήριο είναι μαχητό και υπάρχει δυνατότητα ανταπόδειξης από τον πωλητή.

Σύμφωνα τώρα με το άρθρο 540 ΑΚ: «Στις περιπτώσεις ευθύνης του πωλητή για πραγματικό ελάττωμα ή για έλλειψη συνομολογημένης ιδιότητας ο αγοραστής δικαιούται κατ' επιλογήν του: 1. να απαιτήσει, χωρίς επιβάρυνσή του, τη **διόρθωση ή αντικατάσταση του πράγματος με άλλο, εκτός αν μια τέτοια ενέργεια είναι αδύνατη ή απαιτεί δυσανάλογες δαπάνες** 2. **να μειώσει το τίμημα** 3. **να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση, εκτός αν πρόκειται για επουσιώδες πραγματικό ελάττωμα»** ενώ, περαιτέρω, προβλέπεται ότι η διόρθωση ή η αντικατάσταση πρέπει να πραγματοποιηθεί εντός ευλόγου χρόνου και χωρίς σημαντική ενόχληση του αγοραστή. Τα σχετικά δικαιώματα, κατά σαφή απόκλιση από την Οδηγία 1999/44 ΕΚ, παρέχονται από την εν λόγω διάταξη εναλλακτικά στον αγοραστή, χωρίς ιεραρχική διαβάθμιση μεταξύ τους. Δίνεται δηλαδή στον αγοραστή η δυνατότητα ελεύθερης επιλογής του ένδικου βοηθήματος που θα ασκήσει. Αν μάλιστα συντρέχουν και οι περιστάσεις του 543 ΑΚ, ο αγοραστής έχει επιπλέον είτε διαζευκτικά είτε σωρευτικά και **δικαίωμα αποζημίωσης**. Κατά την κρατούσα άποψη, επίσης, γίνεται δεκτό ότι η **επιλογή ενός από τα υπ' όψιν ένδικα βοηθήματα τότε μόνο αναλώνεται όταν οδηγεί στην πλήρη ικανοποίηση του αγοραστή, δηλαδή στην πλήρη αποκατάσταση της διαταραγμένης ισορροπίας της παροχής**. Συνεπώς, αν δεν επιτευχθεί αυτή η πλήρης αποκατάσταση, ο αγοραστής μπορεί να ασκήσει άλλο βοήθημα κ.ο.κ. έως την πλήρη ικανοποίησή του (Βαθρακοκοίλης/EPNOMAK, ό. π. σελ. 358). Πιο συγκεκριμένα: Το δικαίωμα διόρθωσης ή αντικατάστασης συνιστά **αξίωση βοηθητική** της αρχικής αξίωσης εκπλήρωσης, καθώς αποσκοπεί στην αυτούσια πραγμάτωση της βασικής αξίωσης είτε με τη βελτίωση του πράγματος που έχει παραδοθεί (ώστε αυτό να ανταποκρίνεται στα κριτήρια της σύμβασης) είτε με την αντικατάστασή του με άλλο που ανταποκρίνεται στη σύμβαση. Το σχετικό δικαίωμα ασκείται δικαστικά (με αγωγή, ανταγωγή ή και κατ' ένσταση) ή εξώδικα. Ειδικότερα, όσον αφορά το **δικαίωμα διόρθωσης**, η άσκηση αυτού υπόκειται σε δύο περιορισμούς (τη συνδρομή των οποίων οφείλει να επικαλεστεί και να αποδείξει ο πωλητής): αφενός μεν η διόρθωση να καθίσταται εφικτή από τεχνικής απόψεως, αφετέρου δε η διενέργειά της να μην απαιτεί δαπάνες δυσανάλογες ώστε αυτή να μη συνιστά ασύμφορη επιλογή. Περαιτέρω, η διόρθωση πραγματοποιείται υπό τους όρους της παρ. 2 του άρθρου. Εδώ, ο εύλογος χρόνος προσδιορίζεται με αφετηρία το χρονικό σημείο κατά το οποίο ο αγοραστής άσκησε την αξίωση του για διόρθωση. Οι δε τεχνικές και άλλες προϋποθέσεις για την διεκπεραίωση της διόρθωσης πρέπει να προσδιορίζονται από τον πωλητή κατά τρόπο που να μην προκαλεί άσκοπη ταλαιπωρία και σημαντική απώλεια χρόνου για τον αγοραστή (Παπανικολάου – Ρούσσος, Το νέο δίκαιο της ευθύνης του πωλητή 2003, αρ. 564). Ο ΑΚ σε αντίθεση με την Οδηγία 1999/44 ΕΚ (άρθρ. 3 παρ. 5 περ. β' και γ') δεν προβλέπει κυρώσεις για τον πωλητή από την ως άνω παράβαση. Στην περίπτωση πραγμάτωσης της διόρθωσης μετά την πάροδο του εύλογου χρόνου ή με σημαντική ενόχληση του αγοραστή στη διάρκεια της υπάρξει δυνατότητα προσφυγής στους γενικούς κανόνες για την πλημμελή εκπλήρωση της παροχής, χωρίς να αποκλείεται η συνδρομή των προϋποθέσεων αδικοπρακτικής ευθύνης (Βαθρακοκοίλης/EPNOMAK, ό. π. σελ. 361). Ο αγοραστής έχει το δικαίωμα να ζητήσει τη διόρθωση του πράγματος τόσο πριν όσο και μετά την μετάθεση του κινδύνου σε αυτόν. Επίσης, σε περίπτωση ολικής ή μερικής αποτυχίας της διόρθωσης, γίνεται δεκτό ότι ο αγοραστής έχει δικαίωμα επιλογής άλλου δικαιώματος από τα προβλεπόμενα στην ΑΚ 540, χωρίς να

δεσμεύεται να εμμένει στη διόρθωση μέχρι την ευόδωσή της. Εξάλλου, ο καταναλωτής δεν είναι υποχρεωμένος να υπομείνει πολλές προσπάθειες διόρθωσης, ενώ, όταν εμφανίζονται διαδοχικά περισσότερα του ενός ελαττώματα, θεωρείται ότι κλονίζεται η εμπιστοσύνη του και, ακολούθως, δικαιούται να θεωρήσει ως αναλωθέν το δικαίωμα διόρθωσης και να ασκήσει κάποια άλλη από τις προβλεπόμενες αξιώσεις (Ρούσσοι, Χαρακτηριστικά και περιεχόμενο των αξιώσεων του αγοραστή στο νέο δίκαιο της πώλησεως, ΧρΙΔ Δ/2004, σελ. 579). Υπό τις ίδιες προϋποθέσεις και με τους ίδιους περιορισμούς παρέχεται στον αγοραστή και το **δικαίωμα αντικατάστασης**, το οποίο συνιστά, ομοίως, ειδική μορφή της πρωτογενούς αξιώσής του για αυτούσια εκπλήρωση (στην πώληση γένους).

Περαιτέρω, η **μείωση του τιμήματος**, με την οποία ουσιαστικά επανακαθορίζεται και προσαρμόζεται το αρχικά συμφωνηθέν τίμημα στην αξία του ελαττωματικού πράγματος αλλά και η **υπαναχώρηση**, με την άσκηση της οποίας καταλύεται εξ ολοκλήρου η αρχική σύμβαση της πώλησης (και, κατά μία άποψη, τη θέση της λαμβάνει η λεγόμενη «σχέση της εκκαθάρισης») συνιστούν **διαπλαστικά δικαιώματα**, αφού με την άσκησή τους διαπλάσσεται πλέον νέα έννομη κατάσταση. Βεβαίως, με τη μείωση του τιμήματος δεν επέρχεται ανατροπή της σύμβασης (για τον λόγο αυτό και παραμένουν ισχυρά παρεπόμενα δικαιώματα του αγοραστή ή του πωλητή). Αντιθέτως, η υπαναχώρηση οδηγεί στην ανατροπή της πώλησης, οπότε αφενός μεν ο πωλητής υποχρεούται στην επιστροφή του τιμήματος, αφετέρου δε ο αγοραστής στην απόδοση του πράγματος κατά τα οριζόμενα στην ΑΚ 547 (το δικαίωμα της υπαναχώρησης ασκείται είτε με άτυπη μονομερή **εξώδικη** δήλωση του αγοραστή προς τον πωλητή είτε με **ένσταση** είτε και με **αγωγή**). Η σπουδαιότητα του ελαττώματος, δηλαδή ο βαθμός μη συμμόρφωσης του πράγματος προς τους όρους της σύμβασης, κατ' εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας, κρίνεται κυρίως με βάση τις επιπτώσεις που έχει στη χρησιμότητα και στην εν γένει εκμετάλλευση του πράγματος, συνεκτιμωμένης της συμφωνίας των συμβαλλομένων αλλά και του σκοπού χρήσης καθώς και των ειδικότερων περιστάσεων της συγκεκριμένης περίπτωσης. Επίσης, σε περίπτωση που διαπιστωθεί μεταγενέστερα άλλο ελάττωμα ή έλλειψη συνομολογημένης ιδιότητας, το άρθρο 541 ΑΚ προβλέπει την εκ νέου δυνατότητα άσκησης εκ μέρους του αγοραστή ενός εκ των ως άνω λεπτομερώς αναφερομένων δικαιωμάτων του άρθρου 540 ΑΚ (προβλέπεται, δηλαδή, η δυνατότητα πολλαπλής ενάσκησης του ίδιου ή διαφορετικών δικαιωμάτων, στο πλαίσιο της ίδιας σύμβασης πώλησης, για περισσότερα ελαττώματα ή ελλείψεις συνομολογημένων ιδιοτήτων των οποίων η διαπίστωση είναι σταδιακή).

Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 197 ΑΚ: «*Κατά τις διαπραγματεύσεις για τη σύναψη σύμβασης τα μέρη οφείλουν αμοιβαία να συμπεριφέρονται σύμφωνα με την καλή πίστη και τα συναλλακτικά ήθη*». Ως **διαπραγματεύσεις** νοούνται οι **προφορικές ή έγγραφες ανταλλαγές απόψεων** μεταξύ αυτών που ενδιαφέρονται να συνάψουν ορισμένη σύμβαση, με σκοπό την αμοιβαία προσέγγιση των θέσεών τους μέχρι την τελική ταύτιση αυτών (και, ακολούθως, την κατάρτιση της υπό συζήτηση σύμβασης) ή τη διαπίστωση τυχόν αδυναμίας ταύτισης. Ως αφετηρία των διαπραγματεύσεων εκλαμβάνεται η από κάποιο μέρος εκδήλωση ενδιαφέροντος για τη σύναψη σύμβασης και η σαφής συναλλακτική προσέγγιση προς διερεύνηση των δυνατοτήτων σύναψης. Η επιχειρούμενη αυτή προσέγγιση δημιουργεί σχέση εμπιστοσύνης, η οποία επιβάλλει στα μέρη συμπεριφορά σύμφωνη με την καλή πίστη και τα συναλλακτικά ήθη. Έχουν, δηλαδή, τα μέρη ενοχική υποχρέωση όμοια προς αυτή του 288 ΑΚ, η υπαίτια παράβαση της οποίας δημιουργεί ευθύνη κατά το 198 ΑΚ («*Όποιος κατά τις διαπραγματεύσεις για τη σύναψη σύμβασης προξενήσει υπαίτια στον*

άλλο ζημία είναι υποχρεωμένος να την ανορθώσει και αν ακόμη η σύμβαση δεν καταρτίστηκε. Για την παραγραφή της αξίωσης αυτής εφαρμόζεται αναλόγως η διάταξη για την παραγραφή των απαιτήσεων από αδικοπραξία»). Μία εκ των υποχρεώσεων που επιβάλλονται στα μέρη κατά το στάδιο αυτό (και οι οποίες, σε κάθε περίπτωση, κρίνονται από τις εκάστοτε περιστάσεις και τη φύση της συγκεκριμένης σύμβασης) είναι αναμφίβολα και η **υποχρέωση παροχής διασαφητικών πληροφοριών** και εξηγήσεων όσον αφορά το αντικείμενο της σύμβασης και ιδιαιτέρως **των πληροφοριών εκείνων που είναι ουσιώδεις για τον σχηματισμό κρίσης και τη συνακόλουθη λήψη απόφασης του άλλου μέρους.**

Γ. ΥΠΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΥΠΟ ΚΡΙΣΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗΣ

Από τα υπάρχοντα στο φάκελο στοιχεία προκύπτουν τα ακόλουθα:

Η πωληθείσα και μερικώς τοποθετημένη εντοιχισμένη κουζίνα **παρουσιάζει εμφανώς, όπως άριστα διακρίνεται και από τις σχετικές φωτογραφίες που μας προσκόμισε ο καταναλωτής, ελαττώματα** τα οποία προκύπτουν και από την έκθεση πραγματογνωμοσύνης του επιπλοποιού κ. καθώς και από την αναλυτική καταγραφή στην αναφορά του κ.

Τα ως άνω συνιστούν αισθητικές **ατέλειες** του πράγματος, ήτοι αποκλίσεις προς το χειρότερο τόσο **υποκειμενικά**, δηλαδή σε σχέση με αυτό που καθόρισαν οι συμβαλλόμενοι (**δείγμα**), όσο και **αντικειμενικά** (**εύλογη προσδοκία**), σε σχέση με μία καινούρια όμοια εντοιχισμένη κουζίνα, όπως αυτό μπορεί να το φανταστεί, σύμφωνα με τους κανόνες της λογικής, ένας μέσος συνετός καταναλωτής (και διότι πάντα είμαστε υποχρεωμένοι να λαμβάνουμε υπ' όψιν τον διαθέτοντα τη μέση αντίληψη κατά τον σχηματισμό της δικαιιοπρακτικής του βούλησης καταναλωτή). Οι ατέλειες αυτές οπωσδήποτε έχουν **αρνητική επίδραση στην αξία του πράγματος**, αφού σαφώς δίνεται οπτικά η εντύπωση μίας **κακώς κατασκευασθείσας και τοποθετημένης εντοιχισμένης κουζίνας.**

Συνεπώς, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 534, 535, 537 και 540 Α.Κ., σαφώς προκύπτει ότι το πωληθέν πράγμα **δεν ανταποκρίνεται στους όρους της σύμβασης** και παρέχονται εν προκειμένω στον αγοραστή, εναλλακτικά και κατ' επιλογήν του, τα δικαιώματα διόρθωσης, αντικατάστασης, υπαναχώρησης ή μείωσης του τιμήματος.

Αφού, λοιπόν, σύμφωνα και με την αρχή της ultima ratio, τα ηπιότερα μέσα της αξίωσης διόρθωσης και της αντικατάστασης εμφανίζονται απρόσφορα προς πραγμάτωση του επιδιωκόμενου σκοπού, της προσήκουσας εκπλήρωσης⁸, ο καταναλωτής ορθώς ασκεί το δικαίωμα υπαναχώρησης από τη σύμβαση πώλησης της εντοιχισμένης κουζίνας και πρέπει να γίνει δεκτό από τον επιπλοποιό.

⁸ Σταμάτης Κουμάνης, ό.π.

Δ. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ- ΣΥΣΤΑΣΗ

Κατόπιν των ανωτέρω, ο Συνήγορος του Καταναλωτή:

I) Απευθύνει σύσταση προς τον επιπλοποιό κ. Νικόλαο Σούτα όπως συμμορφωθεί με το περιεχόμενο αυτής και ειδικότερα, όπως προβεί στην παραλαβή της κουζίνας από την οικία του κ. και να του επιστρέψει εντός ενός μηνός το χρηματικό ποσό των **τεσσάρων χιλιάδων εκατό ευρώ (4.100,00€)**, που αντιστοιχούν στα χρήματα που έχει ήδη καταβάλλει ο καταναλωτής (4.600,00€) μείον το κόστος απεγκατάστασης της κουζίνας (500,00€).

II) Καλεί τον επιπλοποιό κ. Νικόλαο Σούτα να του γνωστοποιήσει εγγράφως εντός δέκα (10) ημερών, εάν αποδέχεται τα διαλαμβανόμενα στην παρούσα σύσταση.

III) Αποφασίζει ότι σε περίπτωση που η παρούσα Σύσταση γίνει αποδεκτή, θα καταρτισθεί Πρακτικό Συμβιβασμού, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου, μετά από σχετική πρόσκληση του Συνηγόρου του Καταναλωτή και η διαφορά που προέκυψε θα θεωρηθεί οριστικώς επιλυθείσα. Αμφότερα δε τα μέρη θα αναλάβουν την υποχρέωση της μη περαιτέρω προσφυγής τους σε οιαδήποτε διοικητική ή δικαστική Αρχή για την επιλυθείσα καταναλωτική διαφορά.

IV) Αποφασίζει ότι σε περίπτωση που ο επιπλοποιός κ. Νικόλαος Σούτας, δεν αποδεχθεί τα διαλαμβανόμενα στην παρούσα σύσταση, τότε η παρούσα σύσταση-πόρισμα πρέπει να δημοσιοποιηθεί με στόχο την ταχύτερη και συνολική διευθέτηση της διαφοράς, δεδομένου ότι στο μέλλον είναι πολύ πιθανόν να ανακύψουν διαφορές παρόμοιας φύσεως.

Ο ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗ

Ευάγγελος Ζερβέας

Πίνακας διανομής:

1.

2.